

El joc psicopàtic del maltractament a Catalunya

«Les institucions espanyoles i l'estat espanyol es comporten amb nosaltres com un psicòpata maltractador»

Sé que adscriure comportaments personals a nacions, amb la seva complexitat social i històrica, s'ha de fer amb prudència, però ens pot servir com a símil per entendre la història de la relació entre les nacions espanyola i la catalana.

La relació entre Catalunya i Espanya s'assembla molt a la del psicòpata i la seva víctima. En tant que des de Catalunya no hi hagi cap queixa es fa el doble joc de valorar molt la nació catalana com a "*pueblo hacendoso y trabajador*" al mateix temps que se la maltracta: amb espoli fiscal, negant la seva llengua i la seva cultura, impedit el seu autogovern.

Tot funciona bé fins que els catalans es queixen i llavors la víctima és dibuixada com a botxí. No és que els catalans rebin un tracte injust, o que així ho percebin i s'hagi d'afrontar, és que els catalans són gent que no sap estar-se quieta. Des d'Espanya es reacciona i es pressiona més o es menysté la queixa catalana. Si des de l'Estat algú es passa de frenada la culpa és dels mateixos catalans que amb la seva queixa han provocat aquesta reacció. Amb lo "macos" que estan els catalans calladets.

Si tot això no funciona, com ara amb el procés independentista i sembla que una part dels catalans es volen divorciar d'Espanya, llavors com a bon ens psicopàtic hi ha qui posa bona cara. Llavors hi ha aquesta versió d' "amor meu, ara t'escoltaré i et tindrè en consideració". Durant un temps això ho vam conèixer "acord d'un nou finançament amb els nacionalistes", una mica més tard "projecte federal", després es va dir "*apoyaré*" i per últim "projecte fraternal" i en un futur potser li diuen "*abalorios y trozos de cristal*" directament, ja que en el fons és això. Un placebo per a què no ens queixem.

És feina nostra, dels ciutadans de Catalunya, adonar-nos que encara que entre els espanyols, com tot, n'hi ha de bona mena i no són ni pitjors ni millors que els que ens sentim catalans, sí que les institucions espanyoles i l'estat espanyol es comporten amb nosaltres com un psicòpata maltractador. Que tot nou projecte de reforma de l'estat espanyol per ser un lloc on se'ns toleri (curiós que permetre'ns existir sigui quelcom que s'hagi de valorar positivament) i ens deixin ser i no se'ns espolii només forma part del joc psicopàtic de donar una bona cara per continuar maltractant-nos.